

Atlas

JULIAN TUWIM

CZYHANIE NA BOGA

Atlas

Kłękam. Rozwieram ramiona na Twoje przyjęcie; głowę w tył odrzucam, przymykam oczy i rozchylam usta... Słyszysz szelest... już idziesz... dolatuje mnie upojny zapach ciała ciepłego... promienie oczu Twoich muskają mnie po twarzy... Przeczuję... wiem: to będzie pocałunek wieczny, pocałunek Sfinksa¹ z obrazu Stucka². Na piersi swej poczuje Ciebie, Kobieto! A kiedy przyłgniesz do mnie — rozednę, wypręzę pierś, aby się stała granitem i stała: toć³ będę Ziemię dźwigał — Ciebie, święta głąbo Miłości!

Już utonęły wargi nasze w sobie... Wsparłaś się o mnie, Wieczna⁴! — — —

— I rozdzieliła się na mnie Ziemia w krągłe, sprężyste, żywotne piersi Twoje...

Kobieta, Mężczyzna,
Ziemia, Obraz świata,
Erotyzm

Pocałunek

¹Sfinks (mit. gr.) — skrzydlata groźna hybryda o głowie kobiety i tułowi lwa; symbol tajemniczości. [przypis edytorski]

²Stuck, Franz von (1863–1928) — niemiecki symbolista i ekspresjonista. Do jego najsłynniejszych dzieł należy między innymi *Pocałunek Sfinksa* (1895). Obraz przedstawia kłęczącego, nagiego mężczyznę w objęciach uwodzicielskiego Sfinksa, ukazanego jako *femme fatale*. Zmysłowe kształty kobiety wylaniają się na tle czerwonego nieba, natomiast mężczyzna połączony z nią w pocałunku, znajduje się na mrocznym, czarnym tle. Ciasna kompozycja oraz ciepłe barwy dodatkowo potęgują wrażenie brutalnego erotyzmu. [przypis edytorski]

³toć — przecież. [przypis edytorski]

⁴Kobieta (...) Wieczna — zwroty użyte w tekście stanowią nawiązanie do motywu i idei *wiecznej kobiecości* (*Ewigweibliche*), wprowadzonej przez Johanna Wolfganga Goethego w drugiej części dramatu *Faust*; jest to koncept ponadczasowego ideału kobiecości, który cechuje się pięknnością, mądrością, troską i duchowym przewodnictwem, archetypu siły duchowej, moralnej i estetycznej, zdolnej „ciągnąć ku wyżynom”: „*das Ewigweibliche zieht uns*” (wieczna kobiecość pociąga nas wzwyż). [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <https://wolnelektury.pl/katalog/lektura/tuwim-atlas/>

Tekst opracowany na podstawie: Julian Tuwim, Czyhanie na Boga, Skład Główny u Gebethnera i Wolffa, Warszawa 1918.

Wydawca: Fundacja Wolne Lektury

Publikacja zrealizowana w ramach biblioteki Wolne Lektury (wolnelektury.pl). Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Kornel Myczko, Martyna Boncal, Monika Kępska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).